

ע"פ 9399/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 9399/16

לפני:

כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' השופטים ר' יפה-כ"ץ, י' צלקובניק, ג'
שלו) בתפ"ח 7286-04-16 מיום 1.12.2016

תאריך הישיבה:

כ"ב בכסלו התשע"ז (22.12.2016)

בשם המבקש:

עו"ד יריב בן דוד

בשם המשיבה:

עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בן 5 שנים שנגזר על המבקש לאחר הרשעתו בביצוע עבירות מין באחייניתו (להלן: המתלוננת).

1. המבקש הורשע ביום 15.9.2016 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים א' ואגו ו' צלקובניק), על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות מין במשפחה - מעשה סדום (מקרה אחד) עמוד 1

ומעשה מגונה (מספר מקרים). לפי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המבקש (להלן: כתב האישום), המבקש ביצע את עבירות המין במתלוננת כאשר זו הגיעה לביקורים בבית הוריו של המבקש- הם סבה וסבתה של המתלוננת. המבקש נהג להזמין את המתלוננת לחדרו בבית הוריו לשחק עימו במחשב, ובמהלך זאת היה המבקש מושיבה על ברכיו ומלטף את גופה מעל בגדיה. עוד לפי כתב האישום, במקרה אחד הגיעה המתלוננת לביקור בבית סבה וסבתה וכשנודע לה שהמבקש לא ישן באותו לילה בבית, נשארה ללון בחדרו. המבקש הגיע בשעה 02:00 ונכנס לחדר כאשר שכבה המתלוננת במיטה. המבקש נצמד אל המתלוננת, נגע בחזה שלה וניסה להפשיטה. בהמשך, פשט את מכנסיו ותחתוניו, וביצע במתלוננת מעשה סדום.

2. בגזר הדין עמד בית המשפט על חומרת מעשיו של המבקש, אשר ניצל את אחייניתו הצעירה ממנו בלמעלה מ-6 שנים משך תקופה שנמשכה כשנתיים, החל מהיות המתלוננת בת 11 וחודשיים, ובת 13 וחודשיים בעת ביצוע מעשה הסדום. נקבע כי המבקש ניצל את זמינותה של המתלוננת והאמון שניתן בו לשם סיפוק מאוויו. בכך, כך נקבע, סטה המבקש מנורמת ההתנהגות הנדרשת מאדם לאדם, ממבוגר כלפי ילד, ובפרט מדוד כלפי אחייניתו. בית המשפט קבע כי משכה הרב של התקופה בה ביצע המבקש במתלוננת מעשים מגונים, כמו גם הצטברותם וחומרתם מביאים לכך שחומרת מעשיו של המבקש היא "על רף גבוה, המצדיק ענישה מחמירה". כמו כן, נקבע כי כעולה מתסקירה של המתלוננת, היא מתקשה לתפקד וחווה שבר נפשי ופיזי עמוק; וכי מעשיו של המבקש הובילו לקרע משפחתי במשפחתם המורחבת של המבקש והמתלוננת. בית המשפט העמיד את מתחם הענישה בעניינו של המבקש על 4-7 שנות מאסר בפועל, בצד עונשים נלווים. בבואו לגזור את עונשו של המבקש בגדרי המתחם שנקבע, ציין בית המשפט כי יש לשקול את הקושי של המבקש בהפנמת המעשים וחומרתם, כעולה מהתסקיר שהוגש בעניינו ומהערכת מסוכנותו. מנגד, בית המשפט זקף לזכות המבקש את עברו הנקי; את הודייתו בבית המשפט במסגרת הסדר טיעון, שייתרה את עדות המתלוננת; את אפשרות שיקומו; גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות וגם כיום; פער הגילאים בין המבקש למתלוננת, שאיננו רב במיוחד; החרטה שהביע הנאשם; ורצונו לשקם את חייו ולפצות את המתלוננת ואחיו - הוא אביה של המתלוננת. בנתון כל האמור, נגזר עונשו של המבקש בגדרי המתחם על 5 שנות מאסר בפועל; מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, כמפורט בגזר הדין; ופיצוי למתלוננת בסך של 75,000 ש"ח.

כעולה מהבקשה, בית משפט קמא עיכב את ביצוע עונש המאסר בגזר הדין בעניינו של המבקש עד ליום 25.12.2016.

3. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין, ובצדו בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר עליו - היא הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, יש לעכב את ביצוע העונש בעניינו עד להכרעה בערעור. המבקש - אשר הגיש את הבקשה כשאינו מיוצג - טען בבקשתו כי הוא מעוניין להשתלב בהוסטל טיפולי סגור בשם "מעגלים" לתוכנית בת שנה אשר לאחריה יישקל מחדש עונשו. עוד טען המבקש כי יש להתחשב בגילו הצעיר ובכך שהודה בעבירות שיוחסו לו.

בהחלטתי מיום 7.12.2016 הוריתי על מינוי סניגור לייצוג המבקש בהליך דנן.

4. במסגרת דיון שהתקיים לפניי ביום 22.12.2016, חזר בא כוח המבקש - אשר מונה לייצוג המבקש מטעם הסנגוריה הציבורית - על בקשת המבקש להשתלב בהוסטל שציין בבקשתו. בא כוח המבקש ציין כי בקשה זו נסמכת על המלצת שירות המבחן, וכי הועלתה על ידי המבקש גם בבית משפט קמא, אולם נדחתה ללא נימוקים. בא כוח המבקש הוסיף כי יש לזקוף לזכות המבקש את גילו הצעיר; הודאתו בתיק; את המלצת שירות המבחן בעניינו של המבקש; וכן את

השתלבותו בקבוצה טיפולית עובר למתן גזר הדין, אשר יש בה כדי ללמד כי החל את דרכו השיקומית. לבסוף, ציין כי במידה ובית משפט זה לא יעתר לבקשה לעיכוב ביצוע, מבוקש כי זה יידחה למצער עד ליום 3.1.2017 אשר בו קבוע למבקש הליך מיון מוקדם בשירות בתי הסוהר. המשיבה התנגדה לקבלת הבקשה לעיכוב ביצוע וטענה כי אינה עומדת באמות המידה הקבועות בפסיקה במקרים כאלה. נטען כי בקשת המבקש להשתלב בהוסטל "מעגלים" נדחתה על ידי בית משפט קמא, וכי המבקש לא התקבל לטיפול כי אם הוזמן לראיון קבלה בלבד. כמו כן צוין כי כעולה מהתסקיר שהוגש בעניינה של המתלוננת, הפגיעה בה היא קשה ומתמשכת, ויש להעניק משקל לכך שנשיאת עונשו של המבקש כבר עתה יסייע לשיקומה ולחזרתה למוטב. לבסוף, טענה המשיבה כי ישנן קבוצות טיפוליות בכלא לעברייני מין ולכן הטיפול במבקש צריך להיעשות בין כתלי הכלא.

ביום 22.12.2016, בהסכמת הצדדים, הוריתי על עיכוב עונש המאסר בפועל של המבקש עד למתן החלטה אחרת.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי, לא מצאתי להיעתר לה. כידוע, נקודת המוצא היא שלנאשם שהורשע בפלילים לא עומדת עוד חזקת החפות ועליו לשאת בעונש באופן מיידי. לכלל האמור נקבעו בפסיקה חריגים שלפיהם ניתן, בנסיבות מסוימות, לעכב את ביצועו של עונש מאסר בפועל, כתלות בשיקולים שהותוו לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). במסגרתם, יש לבחון את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר שעל המבקש לשאת בה; אופי הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו במהלך המשפט; וכמו כן, נסיבות פרטניות ייחודיות בעניינו של המבקש. יישום שיקולים אלה בעניין שלפניי מוביל למסקנה כי דין הבקשה להידחות. לעניין סיכויי הערעור של המבקש, המכוון כנגד גזר הדין בעניינו בלבד - מבלי לקבוע מסמרות, סבורני כי הסיכוי שלא יוטל על המבקש עונש מאסר מסוים איננו גבוה. תקופת המאסר שנגזרה על המבקש אינה קצרה, ולכן דומה שאין חשש שערעורו יתיתר אם תידחה בקשתו לעיכוב ביצוע גזר הדין (השוו ע"פ 8676/07 חגי-יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (23.10.2007)). עיקר טעמה של הבקשה בטענת המבקש כי הוא מבקש לעבור טפול ייעודי לעברייני מין במשך כשנה בהוסטל סגור קודם שיחל לשאת את ענשו. לא מצאתי עילה להיעתר לבקשה. המבקש טרם החל בטיפול, ואף אין כל ערובה שיתקבל אליו, מעבר להזמנתו לראיון קבלה. על פי אמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה אין עילה לסטות מן הכלל כי על מי שהורשע בדין לשאת בעונשו ללא דיחוי, מה גם שמדובר בתקופת כליאה שאינה קצרה כלל ועיקר. אכן האינטרס הציבורי תומך אף הוא ברצונו של המבקש לקבל טפול ייעודי על מנת למנוע סיכון עתידי לחברה, אולם זה יכול לקבל מענה בדרך של קבלת טפול מאחורי סורג ובריח. הנחתי היא כי בהליך המיון המוקדם בשירות בתי הסוהר ניתן יהיה לשקול את שיבוצו של המבקש בכלא שיאפשר שילובו בטיפול ייעודי, על פי אמות המידה הנהוגות בשירות בתי הסוהר. על מנת לאפשר למבקש להשלים את הליך המיון המוקדם בשירות בתי הסוהר, אשר כעולה מדברי בא כוחו צפוי להיערך ביום 3.1.2017, יתייצב המבקש לשאת בעונש המאסר שהוטל עליו ביום 9.1.2017.

סוף דבר: הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 9.1.2017 עד השעה 10:00 בבית סוהר דקל, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, לרבות האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשע"ז (25.12.2016).

ש ו פ ט
